

Diari de la neu, 26/01/24

Qui puja un dissabte de gener al Niu de l'Àliga?

En ple hivern, el telecabina Alp-Cadí-Moixeró ja no només puja esquiadors fins a tocar el cim de la Tosa d'Alp (2.537 m)

Qui puja un dissabte de gener al Niu de l'Àliga? Autor/a: La Molina

Hem anat a gaudir del Niu de l'Àliga, així com del trajecte amb telecabina per arribar-hi, en un dissabte del mes de gener. Hem encertat un dia de sol radiant, cel blau i molt ambient a La Molina. Us expliquem què veure des del telecabina durant el trajecte entre els 1.667 metres i els 2.537 metres. I un cop al refugi-restaurant, us expliquem què hi podem fer i què hi podem observar. També hem preguntat per com havien viscut l'experiència a alguns dels visitants que ja hi havien passat una estona.

Imatge d'arxiu del telecabina Alp-Cadí-Moixeró de La Molina i refugi del Niu de l'Àliga (Foto: O. Molas - La Molina).

Quan ara fa setanta anys es posava en marxa el primer telecabina de **La Molina**, és molt possible que, a banda d'esquiadors, també en fessin ús, persones que volien gaudir de la muntanya. Per respirar aire fresc, per admirar-ne la bellesa dels cims de l'entorn, o potser per fer-ne alguna fotografia, aquells que ja tinguessin càmeres.

Actualment, els al·licients continuen sent els mateixos que aleshores, però segur que n'hi ha uns quants de més. Per exemple, observar muntanyes com el Puigmal, el Montseny, Montserrat, el Pedraforca, la serra del Cadí, són només alguns dels reclams inalterables ara i fa 70 anys. O el fet de veure algun isard des del mateix telecabina, o també alguna rapinyaire des del mirador que hi ha davant el refugi del Niu de l'Àliga. O les valls que un dia van estar cobertes per glaceres.

Isards a la muntanya de la Tosa (Foto: IST arxiu 25/11/20).

Ara, setanta anys més tard, podem veure l'evolució de la plana de la Cerdanya o del domini esquiable de La Molina-Masella, que podeu donar per fet que han canviat molt, però també unes muntanyes que ara estan més protegides que anys enrere, gràcies a la constitució del Parc Natural del Cadí-Moixeró.

Sigui pel pes històric del telecabina en sí mateix, o per les panoràmiques espectaculars ben viralitzades per les xarxes socials, són moltes les persones que cada dia s'apropen al Niu de l'Àliga fent ús del telecabina.

Imatge d'arxiu d'una cabina del telecabina Alp-Cadí-Moixeró de La Molina (Foto: O. Molas - La Molina).

Qui puja un dissabte de gener al Niu de l'Àliga?

Els dissabtes 13 i 20 de gener vam visitar el Niu de l'Àliga. Els esquiadors de muntanya que hi havien pujat foquejant es barrejaven, si fa no fa al 50%, amb els qui hi havien pujat amb el telecabina per passar-hi una bona estona.

Les dues jornades van estar marcades pel sol radiant i el cel blau. D'aquells dies en els quals tothom coincideix en el fet que val la pena sortir a gaudir de la natura.

El Niu de l'Àliga era, doncs, un espai molt freqüentat per un públic de totes les edats, orígens i condicions. Tots ells disposats a passar un bon matí al cim de la Tosa i a gaudir del viatge en cabina fins al cim de la muntanya. Així que vam voler saber una mica sobre els qui en aquell dissabte van estar visitant la muntanya. D'on venien? Què els va motivar a pujar al Niu de l'Àliga?

D'esquerra a dreta: Sònia Jofresa i la seva mare, de Berga, i família Margalef-Sánchez, de Tortosa (Foto: IST).

Entre els visitants presents a les terrasses exteriors del Niu de l'Àliga, hi havia la **Sònia Jofresa**, de Berga, i la seva mare que actualment viu al Regne Unit i que està a Catalunya de visita familiar. **"He portat els meus fills a esquiar i, per no estar tot el matí en un bar fent temps, hem decidit pujar aquí al Niu. Les vistes són supermaques. Ara anirem a aquell mirador"**, va explicar la Sònia.

La família **Margalef-Sánchez**, de Tortosa, acabaven d'arribar al Niu de l'Àliga. Van explicar que el viatge amb el telecabina havia estat una bona experiència. Tenien ganes de veure el paisatge des de tan amunt.

D'esquerra a dreta: la família d'en Brahim Dersin i la parella formada per en Toni i la Silvana (Foto: Diaridelaneu.cat).

Brahim Dersin, d'origen indi, viu i treballa a Olot. Havia vingut amb la seva

família a gaudir de la muntanya i la neu. Remarcava, sobretot, la bellesa de les muntanyes i el fet de poder veure i tocar la neu.

La **Silvana** i en **Toni** són dos argentins que actualment resideixen a Barcelona. Havien vingut a La Molina per "**conèixer la neu**" i, per aquest motiu, abans de pujar amb el telecabina, havien fet una passejada amb raquetes de neu. Una activitat "**bàrbara**", "**molt recomanable**", en paraules de la Silvana. En Toni estava especialment content del trajecte amb el telecabina. Tenien previst dinar al restaurant del Niu de l'Àliga.

D'esquerra a dreta: Marta Martínez, Juan Carlos Amorós, Maria Mercedes Pérez i Ana Chamorro (Foto: Diaridelaneu.cat).

La **Marta Martínez** i en **Juan Carlos Amorós**, de Barcelona, són habituals de La Molina i la Cerdanya des de fa més de 50 anys. Acompanyaven, com a amfitrions, fins al Niu de l'Àliga a la **Maria Mercedes Pérez** i la seva filla **Ana Chamorro**, ambdues de Veneçuela. La Marta i en Juan Carlos, aprofitant el retrobament familiar, volien mostrar-los la bellesa de la zona des del cim de la Tosa.

En **Ramon Borrós** i la **Montse** venien des de Manresa. La visita al Niu de l'Àliga pujant amb el telecabina és, per als dos, una activitat que van assegurar fer-la com a mínim un parell de cops a l'any. "**Avui hem vingut perquè fa bon dia. A l'estiu venim a fer la cervesa i a l'hivern el tallat**", va assegurar en Ramon. Tots dos tenien ben memoritzats els cims que es veuen des del mirador del Niu: el Puigmal, el Montseny, Montserrat, els Rasos, el Pedraforca, el Cadí...

D'esquerra a dreta: Ramon, Montse, Mariana i Carolina (Foto: Diaridelaneu.cat).

La **Mariana Villegas** i la **Carolina Uribe**, mare i filla de nacionalitat colombiana, estaven molt satisfetes amb la seva visita al cim de la Tosa i el refugi. Valoraven especialment les panoràmiques "**espectaculars**" i el lloc "**súper lindo**".

I finalment, vam entrevistar un animat grup de noies filipines, acompanyades per un noi, que anaven fotografiant l'entorn o fent-se alguna *selfie* des del mirador de la falda sud del refugi. Van explicar que havia estat la seva primera visita a La Molina i el primer cop que feien ús d'un telecabina. La que actuava de portaveu va comentar que "**l'experiència del viatge amb el telecabina havia estat molt maca, molt bonic i amb bones vistes**".

Grup de turistes de les illes Filipines al mirador del Niu de l'Aliga (Foto: Diaridelaneu).

Els valors naturals de la muntanya de la Tosa i els esports d'hivern

Així doncs, setanta anys després de la instal·lació del primer telecabina a la muntanya de la Tosa, i gairebé seixanta de la construcció del refugi, les dues instal·lacions han esdevingut un reclam molt atractiu per a esquiadors i per a no esquiadors.

El nou telecabina facilita d'una manera còmoda apropar a tothom qui ho desitgi a l'alta muntanya. Donar-la a conèixer també facilita descobrir-ne els valors naturals i, al mateix temps, la necessitat de protegir-la. Això, a diferència de fa setanta anys, segur que ara resulta més pedagògic i pràctic gràcies a la creació l'any 1983 del ***Parc Natural del Cadí-Moixeró***.

Perquè, ben mirat, quants més siguem els qui puguem conèixer la bellesa d'aquesta part del Pirineu i el seu interès ecològic, més entendrem que hi hem de conviure de forma compatible i sostenible. O si ho preferiu, diguem que la pràctica dels esports d'hivern, amb els seus beneficis saludables en lo personal, i els econòmics que generen a les comarques de muntanya, han de ser igualment compatibles amb la protecció de la muntanya i els seus cicles i funcions naturals. I la muntanya de la Tosa sembla que és un molt bon exemple.

Ens veiem al "Niu"?